

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Tarantasiensi, & Episcopo Gebennensi, & Abbati sancti
Mauritij de Cablasio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

est damnatus de heresi vel de nece sanctæ memoriæ Petri de castronovo, et si de illis sit valde suspectus, (quare mandavimus ut si contra eum infra certum tempus appareret legitimus acculator, indiceretur illi purgatio secundum formam in litteris nostris expressam, diffinitiva nobis sententia reservata, in qua necdum est ex mandato illo processum) non intelligimus qua ratione possemus adhuc alij concedere terram ejus, quæ sibi vel heredibus suis abjudicata non est; præsertim ne videremur in dolo castra nobis exhibita de suis manibus extorsisse, cum non solum à malo, sed ab omni specie mali præcipiat Apostolus abstinere. Nam si super duobus articulis quos commisimus aliqua contra eum præter formam mandati nostri sententia lata fuisset, illa proculdubio non valeret. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus cum nondum sit locus illi petitioni quam de terra ejus alij concedenda fecistis, modis quibus honestè poteritis studetis prudenter & efficaciter laboretis ut negotium bene inceptum dissolvi non possit, sed in suo potius robore convalescat. Nos enim venerabili fratri nostro Regensi Episcopo & dilecto filio magistro Thediso Canonico Ianuensi nostris damus litteris in mandatis ut secundum formam sibi datam in negotio isto procedant, & si per Comitum steterit antedictum quò minus ipsum negotium possit habere processum, ei & aliis publicè protestentur quòd nos auctore Domino procedemus prout pacis & fidei causa requiret, ipsique nobis non differant meram & plenam rescribere veritatem. Datum.

In eundem ferè modum scriptum est illis usque in finem, sollicitè providentes ne in nostri executione mandati sitis tepidi & remissi, sicut hæcenus dicimini extitisse.

**MILITIBVS ET POPVLO
castræ Melgorij.**

GAudemus plurimum, devotionem vestram & fidelitatem in Domino commendantes, quòd pari ac unanimi, prout accepimus, voluntate congratulamini vos & comitatum vestrum ad jus & proprietatem Ecclesiæ Romanæ ac nostram specialiter pertinere, suppliciter exorantes ne vos jurisdictioni alterius supponamus. Nos igitur vicem gerentes illius qui cum dilexisset suos, in finem dilexit eos, moneamus universitatem vestram & exhortamur attentius, & per apostolica vobis scripta mandamus quatinus in fidelitate ac devo-

tionem sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ ac nostra firmiter ac unanimiter persistentes, tales in omnibus & per omnia vos exhibere curetis quòd de die in diem gratiam & benivolentiam sedis apostolicæ mereamini ampliolem, scituri quòd nos de pace ac statu vestro & terræ vestræ sollicitudinem cupimus gerere diligentem. Datum Laterani Non. Junij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

**MARIÆ ILLVSTRI REGINÆ
Aragonensi, & hominibus Montispeffulani.**

GRavem dilecti filij nobilis viri Willelmi de Montispeffulano fratris tui, filia Regina, recepimus questionem quòd possessionem villæ Montispeffulani ac alterius terræ jure ad ipsum hereditario pertinentis, quam ipse pridem pacificè noscitur habuisse, contra justitiam detinetis & restituere denegatis eidem. Cum igitur terræ ipsius jurisdictioni ad nos spectare noscatur, volentes prædicto Willelmo in suo jure adesse, qui sumus omnibus in justitia debitores, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus vel dictam possessionem restituatis eidem, vel usque ad festivitatem omnium sanctorum proximò venturam per responsales idoneos nostro vos conspectui præsentetis, exhibituri & recepturi justitiæ complementum. Alioquin ex tunc in ipso negotio, quantum de jure poterimus, auctore Domino procedemus. Datum Laterani v. 1111. Idus Junij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

**ARCHIEPISCOPO TARANTASIENSI,
& Episcopo Gebennensi, & Abbati sancti
Mauritij de Cablasio.**

Dilectus filius P. de sancto Albino in nostra proposuit præsentia constitutus quòd domus Montis Iovis, quæ olim sanctæ religionis effundebat odorem, facta mutatione dexteræ in sinistram, adeo miserabiliter in spiritualibus & temporalibus est collapsa quòd jam penè penitus corruit quæ multorum consueverat relevare ruinam, facta nunc scandali & dissensionis exemplum quæ quietis & pacis extiterat documentum. Cum igitur idem P. quem domus ipsius ruina gravabat, laborare dudum intenderet ut status reformaretur ejusdem, fratres existentes ibidem, qui regularis disciplinæ relaxatis habitis, correctionis onera non ferentes, per campum licentiæ vagabantur, suarum sequentes impetum voluntatum, dictum P. ab incepto minis, terroribus, & pactationibus illicitis re-

LL11 ij

*Epist. 104.
De domino
Montispeffulani.*

*Epist. 105.
De gravibus moribus monachorum Montis Iovis.*

*Vide lib. 11.
de epistolarum
& capit.*

*Epist. 103.
Hocavimus eos
ad obedientiam.
Valeantia epist.
111.*

*Epist. 101.
De negotio
Comitatus
Iani.*

trahere nitebantur, bonum malum, correctionem vexationem, & iustitiam injuriam reputantes, & existentes ingrati cui tenebantur ad grates, ibi simultatis mendicabant indicia ubi religiosi propositi plenam habere poterant conjecturam. Quem demum blanditiarum fallacis interceptum, promittentes eidem videlicet quod expurgarent veteris corruptelæ fermentum & ad frugem melioris vitæ redirent, ad dictam domum secum pariter redierunt, & ut parerent de concepto dolore nequitiam, duos perditionis filios ad interneconem ipsius P. procurarunt induci. Qui, licet eidem P. mortis periculum metuens confugerit ad altare, credens quod saltem locum illum revererentur iniqui ubi hostia salutaris quotidie mactabatur, eum aggressum hostiliter, lethaliter vulnerarunt, semivivum, putantes eum mortuum, impij relinquentes. Fratres autem ad tam crudele convenientes spectaculum, vulneratoribus, nullum retinentes humanitatis vestigium, assistebant, plagas impositas terribilibus oculis intuentes. Cùmque demum à quibusdam secum misericordiam facientibus delatus Augustam, ope convalesceret medicorum, ac demum Vercellas venerit, memorati fratres, quorum crudelitas mitigari non poterat, in eum acrius sævientes, ore ipsius dormientis obstruso ne vocem redderet vel clamorem, eum ligatis manibus Yporegiam deduxerunt, extra quam postmodum ipsum sub silentio noctiseductum, præsumptione nimis damnabili, & omni humanitate postposita, fecerunt oculis exorbari. Quod cùm ad venerabilis fratris nostri Vercellensis Episcopi & dilecti filij Novariensis electi, qui ex delegatione nostra reformationi domus intendebant ejusdem, notitiam pervenisset, doloribus compatientes ipsius, statuerunt ei per supradictam domum in quadraginta libris Papiensis monete annis singulis providendum. quam provisionem idem P. sibi auctoritate petiit apostolica confirmari. Nos autem ipsius condolentes doloribus & miseria miserantes, discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus quod circa ipsum per delegatos eosdem misericorditer est provisum, faciatis inviolabiliter observari, & apud Tarantasiensem Ecclesiam, in qua ei provideri mandamus, dictam pecuniæ quantitatem ipsi sine labore personæ ac expensarum incommodo annuatim absque diminutione persolvi. Ceterum quoniam ad nos sanguis clamat ip-

sius, ne tam enormis excessus transeat impunitus, auctores tanti sceleris & fautores excommunicationis vinculo innodamus, mandantes ut tam ipsos quàm Boninum & alios excommunicatos publicè nuntietis, & faciatis ab omnibus arctius evitari. Præterea quia vix aliquis de fratribus Montis Iovis à culpa vel negligentia est immunis, quorum quidam principaliter vulneratoribus astiterunt, quidam verò enormia quæ acciderant neglexerunt deferre ad nos aut ad nostrorum audientiam Legatorum, eorum Ecclesiam, si est ita, supponatis auctoritate apostolica interdictio, præcipientes interdictum in ea tamdiu firmiter observari donec fratres ipsi per excusatores vel potius per satisfactores idoneos nostro se conspexerint repræsentent. Inquiratis etiam nihilominus de statu ipsius Ecclesiæ veritatem, & reformatis tam in capite quàm in membris quæ inveneritis reformatis, & quæ statuenda videritis statim præpositum & alios quos in ea invenieritis pestilentes, omnino removens ab illa, & alios inducentes in ipsam, ut perditis inde malis, vinea Domini Sabaoth bonis locetur agricolis, qui gratum profert fructum in tempore opportuno, mandatum apostolicum sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo fideliter & efficaciter exequentes. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani III. kal. Junij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

PHILIPPO ILLUSTRIS
Regi Francorum.

Diligenter auditis & perspicaciter intellectis quæ nobis ex parte regni dilecti filij Abbas de Trapa & I. Clericus tuus proponere curaverunt, & habito cum fratribus nostris studio tractatu, non occurrat nobis aliqua via per quam in his quæ ipsi pro te postulaverunt à nobis, tux secundum Deum possemus concurrere voluntati, sub obtestatione divini iudicij protestantes quod libentissimè, si possemus cum Deo, ab illo te curaremus vinculo expedire à quo desideras vehementer absolvi. Sed in carnali commercio inter te ac Reginam conjugem tuam adeo est processum quod si etiam illi tantum confessioni vellemus insistere quam nuper eadem Regina fecisse proponitur coram prædicto Abbate de Trapa & dilecto filio magistro Roberto de Corzon nunc tituli sancti Stephani in Cælio monte Presbytero Cardinale, non auderemus super hujusmodi ca-